

La qüestió dels carrers

Còpia del remittit tramès per la Directiva del "Centre Obrer" a la Corporació Municipal d'aquesta ciutat

Honorable senyor:

Els sota signants s'han vist sorpresos per l'acord pres darrerament per la Comissió Municipal de Govern que presidiu, en virtut del qual s'inicien els tràmits per a la celebració del Referèndum que ha de decidir en la qüestió del canvi de nom d'alguns carrers.

I aquesta sorpresa és plenament justificada si es tenen presents els antecedents de l'afer. Acordat el canvi de referència per la Comissió de Govern del darrer Ajuntament popular en data 30 de novembre darrer, els que sota signen, juntament amb altres conciutadans, demanaren que el dit acord fos sotmès a referèndum de conformitat amb el que disposa la Llei Municipal catalana; l'Alcalde-Gestor, senyor Rafel Arau, acceptà la instància de referència com a presentada en temps hàals efectes del que disposa l'article 153 en relació al 149 de la dita Llei, i acordà que la tramitació de la mateixa quedés pendent fins que l'Ajuntament estés definitivament constituït o restablertes les garanties constitucionals. És clar que la resolució de l'Alcalde-Gestor, senyor Arau era la única justa en les circumstàncies en que fou dictada, perquè és evident que, sense llibertat de manifestar-se la opinió pública, sense garanties al cos electoral i amb el govern de la ciutat lliurat a la representació del Poder Central, qualsevol simulacre de consulta a la voluntat popular havia de resultar forçosament sarcàstic.

I no és menys clar que avui la situació de la nostra ciutat és, fonamentalment, la mateixa. Les dues causes que motivaren l'ajornament del Referèndum per part del Sr. Rafel Arau segueixen condicionant la nostra vida pública. Les garanties constitucionals continuen suspeses, Catalunya es troba sota el règim d'estat d'alarma, exerceix la direcció de l'ordre públic l'autoritat militar, romanen les

nostres entitats polítiques esquerranes, clausurades encara, la premsa es troba sotmesa a censura i destacats militants d'organitzacions republicanes i obreres són a la presó i es troben en llibertat provisional esperant la celebració del Consell de Guerra que els ha de jutjar, i impeditos, per tant, d'actuar en la vida pública d'Olot.

Quant a l'Ajuntament, també s'hi manté, a desgrat dels casos anecdòtics, el règim d'excepció. En virtut del Decret de la Presidència de la Generalitat del 26 d'abril darrer, fonamentat en el del Govern de la República de 28 de febrer d'enguany, com ho és aquest en la Llei de règim transitori de la Generalitat de 2 de gener, s'estableixen uns organismes per al govern dels Municipis basats en el pur arbitri del Governador General de Catalunya, puix és aquest qui es fa tots els nomenaments de consellers municipals, sense més limitació que el seu judici personal sobre la simpatia que puguin haver tingut envers el moviment del 6 d'Octubre els antics Consellers d'elecció popular, judici fonamentat en una misteriosa informació practicada a l'efecte per òrgans desconeguts. D'acord amb aquest Decret, manifestament oposat a tota legislació anterior i posterior al 6 d'Octubre, que unànimament reconeix a la Generalitat la regulació de la vida municipal catalana, han entrat a regir el Municipi d'Olot uns senyors que deuen llur designació a la confiança que han merescut al Governador General de Catalunya, senyor Joan Pich i Pon, que és qui els ha nomenats, i que són, per tant, veritables gestors de nomenament governatiu, tant els que foren elegits pel poble el 14 de Gener de 1934 com els que no havien format part del darrer Ajuntament popular.

En aquestes condicions, veure invocada la Llei Municipal catalana en l'acord

de la Comissió de Govern de la vostra presidència que esmentem no pot menys de fer una impressió desconcertant, puix no es pot oblidar que els que la invoquen governen la ciutat precisament en virtut d'una vulneració manifesta de la Llei esmentada, i del mateix Estatut. Si a tot això s'hi afegeix el fet de no haver volgut complir les mateixes disposicions invocades en el que fa referència a deixar l'acord en suspens d'execució fins que el Referèndum sigui celebrat, tal com disposa l'article 156 de la Llei repetidament citada, incompliment palès als ulls de tots els olotins, perquè les plaques indicadores dels noms dels carrers foren canviades arran de l'acord del 30 de Novembre i segueixen en els seus llocs com si aquell acord fos ferm, haurà de convenir qualsevol espectador imparcial, que no hi ha a Olot, ni les mínimes garanties exigibles per anar a la consulta de la voluntat popular ni per part de la Corporació Municipal ni per part del règim d'excepció a què es troba sotmesa Catalunya.

Per les raons esmentades, els que sotassignen creuen que, salvada la bona intenció de la Comissió de Govern Municipal, el Referèndum que preté realitzar no pot ésser res més que un escarni a l'opinió pública, semblant a aquells plebiscits que organitzà la dictadura de Primo de Rivera, i, per tant, declaren que ni l'entitat Centre Obrer, iniciadora de la protesta del canvi de noms de carrers ni cap d'ells individualment, aportaran llur col·laboració al Referèndum projectat, com no l'aportarà el poble olotí, conscient dels seus drets i dels seus deures cívics i confiat en un esdevenidor millor que li permetrà jutjar com es mereixi la conducta de cada ú durant aquest període i donar el seu fall sobre tota l'obra acomplerta en absència seva.

Visqueu molts anys
Olot, 23 de maig de 1935

La Casa ROVIRA regala una BICICLETA!!

A tot comprador se li entregarà un número de la nostra magnífica Bicicleta.

Comença la nova temporada. Per la més gran existència de models a preus de fàbrica, tan sols es troba a la Casa ROVIRA. No cal despreciar aquesta oportunitat. Disposem d'una existència de més de 5000 parells de Sabates per a tots els gustos i preus. La Casa ROVIRA. L'única que pot competir per models, novetats i preus.

Visiti'ns i se'n convencerà.

CASA ROVIRA.

Sant Esteve, 6 i 10. - Olot